

**ДИНАМІКА ЖИВОЇ МАСИ ЯГНЯТ, ОТРИМАНИХ ПРИ
ТРЬОХПОРОДНОМУ СХРЕЩУВАННІ**

О. Й. Атановська-Маслюк

ORCID ID: 0000-0001-6635-917X

В. М. Зіневич

Інститут тваринництва степових районів імені М.Ф. Іванова
"Асканія-Нова" – Національний науковий селекційно-генетичний
центр з вівчарства

вул. Соборна, 1, смт Асканія-Нова, Каховський р-н,
Херсонська обл., 75230, Україна
e-mail: ascitsr_zavlabvivtsi@ukr.net

В Україні відбувається переорієнтація вівчарства з вовнового напрямку на м'ясний. В Інституті тваринництва степових районів імені М.Ф. Іванова "Асканія-Нова" – Національному науковому селекційно-генетичному центрі з вівчарства проводиться ряд досліджень з вивчення м'ясної продуктивності помісних тварин.

Оцінка інтенсивності росту тварин, отриманих від схрещування вівцематок асканійської м'ясо-вовнової (АМВ) та асканійської тонкорунної порід з баранами-плідниками імпортованих м'ясних порід дорпер (Д) та тексель (Т), має важливе значення для розвитку вівчарства в Україні. Саме тому, об'єктом наших досліджень стало вивчення особливостей росту трьохпородних баранчиків. Встановлено динаміку їх живої маси та інтенсивності росту від народження до забою у 160 днів. Утримання баранчиків після відлучення до забою було стійловим з дворазовою годівлею. Раціон складався з бобово-злакового сіна та цілого зерна. Умови вирощування ягнят різних поєднань та типів народження були однаковими. Зважування проводили вранці до годівлі. Живу масу визначали при народженні, в 1, 3, 4 місяці, а після постановки на відгодівлю щодавно до забою у віці 160 днів.

В результаті досліджень встановлено, що найвищими середньодобові прирости були у ягнят у перші два місяці життя за рахунок високої молочності вівцематок. Від 60 до 140-денного віку вони значно знижувалися, а потім знову зростали до кінця досліджу.

При цьому спостерігалися значні відмінності їх живої маси у різні вікові періоди. Так, при народженні закономірно жива маса ягнят – одинаків була вірогідно вищою від двійневих і складала 6,1 (5,5...7,0) кг в генотипі Д:АМВ♀×♂Т та 7,0 (5,4...9) кг в генотипі Д:АТ♀×♂Т. Двійневі ягнята при народженні мали меншу живу масу, на рівні 4,6 (4,0...5,2) кг.

Завдяки високим материнським якостям та молочності помісних вівцематок АТ♀×♂Д в перший місяць життя середньодобові прирости отриманих від них баранчиків були на рівні 403 г. Аналоги генотипу Д:АМВ♀×♂Т поступалися їм на 30 г, без вірогідної різниці. Ягнята, які народилися в двійні, за цей період мали прирости на рівні 280 г за добу. Така інтенсивність росту дозволила їм досягнути живої маси в 1 місяць 19,7, 18,9 та 14 кг відповідно. Така ж тенденція зберігалася до 3-х місячного віку. Але, за період від 90 до 120-денного віку вона змінилася. Прирости всіх ягнят значно знизилися, у одинаків до рівня 110 г, а двійневих – до 120 г за добу.

Баранчики з багатоплідних окотів мали досить стабільні прирости на відгодівлі, з коливанням 220-240 г у різні декади. При цьому, у одинаків в першу декаду відгодівлі середньодобові прирости були на рівні 150 г (Д:АМВ♀×♂Т) та 157 г (Д:АТ♀×♂Т), а в останню – збільшилися до 370 г та 325 г відповідно.

На кінець досліду у 160-денному віці баранчики генотипу Д:АТ♀×♂Т мали живу масу 49,8 (45...55) кг, одинаки генотипу Д:АМВ♀×♂Т – 49,0 (46...54) кг, двійневі – 44,3 (41...49) кг.

Найвища інтенсивність росту спостерігалася у баранчика №44 генотипу Д:АТ♀×♂Т, його середньодобовий приріст від народження до забою у 158 днів становив 301 г.

Отже, нами доведена ефективність використання вівцематок асканійською селекції в системі схрещування для отримання ягнят з високою інтенсивністю росту. Трьохпородні баранчики досягали забійних кондицій у 5-5,5 місяців.